

Reactie internetconsultatie Wet Regulering Sekswork

- Hoofdstuk 2

Artikel 2: Een tijdje geleden is de term allochtoon tot ongewenst term verklaard omdat het stigmatiserend zou werken. Datzelfde geldt voor de term prostituee. Aan dit woord kleef een dusdanig negatief image dat het beter niet meer gebruikt kan worden. De regering zou hierin het goeie voorbeeld moeten geven. Een term als "Sekswerker met fysiek klantcontact" is een minder beladen term.

Artikel 3: De regel waar in artikel 3 naar verwezen wordt is nog niet beschikbaar. In theorie zouden dus lastig te bereiken plaatsen als Oranjestad, Sint Anna ter Muiden, Vaals of Ferwoude aangewezen kunnen worden. Het zou logischer zijn om voor elke provincie de provinciehoofdstad aan te wijzen als plaatst waar de aanvraag kan worden gedaan.

Artikel 4: In de media wordt in algemeen zeer negatief gesproken over het vergunningsgesprek. En al hoewel ik er ook negatief over ben, zie ik wel het nut in van een vergunningsgesprek. Alleen niet zoals het nu beschreven is.

- In de uitleg waarom een rijbewijs geen geldig ID is wordt alleen gezegd dat er niet alle gegevens op staan die nodig is. Er is geen uitleg welke gegevens dan zouden ontbreken. Om een ID te verifiëren wordt in Nederland een rijbewijs toegaan. Dit zou dus ook hier moeten gelden.

- De aanduiding "een daartoe door de burgemeester aangewezen ambtenaar" is erg beperkt. Aangezien deze ambtenaar behoorlijk privacygevoelige gegevens onder ogen krijgt zou er beter moeten worden omschreven welk type ambtenaar hiervoor mag worden aangewezen.

- In de uitleg wordt niet ingegaan op de noodzaak voor het beschikken over een telefoon. Deze vereiste zou dan ook moeten worden geschrapt.

- De zinsnede "op een voor de aanvrager begrijpelijke taal" is zeer denigrerend.

- Lid 3 c en d gaan in op een informatievoorziening. Hier zou ook een organisatie als PROUD of andere organisatie van sekswerkers onder de aandacht van de potentiële sekswerker moeten worden gebracht.

- Lid 4 a geeft de minister alle rechten om de start in de procedure aan te passen. De minister zou dus onmogelijke eisen kunnen stellen zoals bijvoorbeeld dat de wijze van indiening alleen per morse gedaan mag worden. Lid 4a geeft de minister teveel mogelijkheden tot tegenwerking en dient dan ook te worden geschrapt.

- Lid 4 b geeft de minister alle rechten om alle privacy regels overboord te gooien en de sekswerker te verplichten nutteloze zaken als het merk condooms en of kleur nagellak prijs te geven. Dit lid geeft de minister dan ook teveel mogelijkheden tot tegenwerking en dient te worden geschrapt.

Al eerder zei ik negatief te zijn over het vergunningsgesprek. In een enkel gesprek kun je niet achterhalen of er dwang in het spel is. De verantwoording of er dwang in het spel is, kan beter gedelegeerd worden naar de exploitant. Zij zien de sekswerker langer en vaker en hebben er veel meer belang bij dat er geen rotzooi in hun zaak is.

Artikel 5: In artikel 1 krijgt de burgemeester een mogelijkheid om de termijn met twee weken te verlengen. Ervaring leert dat zoiets dan bijna een standaard wordt. Een melding van vertraging zou dan ook altijd onderbouwd moeten worden door een zaakgebonden reden en niet een standaard briefje moeten zijn. Opvallend is dat dit artikel in artikel 23 is opgesplitst in een lid 1 en lid 2. Dat is verwarrend. De wettekst zou unanimititeit moeten laten zien.

Artikel 6: In lid 1a wordt gezegd dat de burgemeester de vergunning mag weigeren omdat hij vindt .. Dit zou moeten zijn dat de burgemeester een vergunning kan weigeren op advies van de ambtenaar die de intake heeft gedaan. Dit geldt ook voor lid 1b en de rest van artikel 6. Verder zou een weigering altijd met onderbouwing en bezwaarmogelijkheid aan de aanvrager moeten worden gemeld.

Artikel 7: In artikel 7 lid 1 wordt weer expliciet een rijbewijs uitgesloten als ID. In Nederland is een rijbewijs geaccepteerd als een geldig identificatiebewijs en zou hier dan ook gewoon moeten

geaccepteerd. Artikel 7 lid 2a zegt dat het BSN van de sekswerker zichtbaar op de vergunning staat. Hier is geen enkele reden reden voor. Dit geldt ook voor het telefoonnummer of de gemeente waar de vergunning is verleend. Er wordt hier overbodige informatie op de vergunning gezet. Dit is gevaarlijk in geval van verlies of diefstal en heeft geen enkele toevoegde waarde. In de lidmaten 2d en 2e wordt de ingangsdatum en vervaldatum op de vergunning gezet. Aangezien de termijn van de vergunning vast staat is 1 van de twee overbodig.

Artikel 8: Er staat echt niet alleen maar slechte dingen in dit wetsvoorstel. Ik ben erg te spreken over de regel dat een vergunning landelijke is.

Artikel 9: De regels van artikel 6 geven de mogelijkheid om zonder opgaaf van redenen een vergunning te weigeren. Na 5 jaar werken heeft de sekswerker een bedrijf opgebouwd. Een eventuele weigering van de verlenging zou degelijk onderbouwd en met bezwaarmogelijkheid moeten komen. Tijdens het bezwaar hoort de oude vergunning geldig te blijven.

Artikel 10: Lid 1c geeft de burgemeester onbeperkt de mogelijkheid om een vergunning in te trekken op basis van een gevoel. Het intrekken van een vergunning dient altijd onderbouwd te worden en voorzien te zijn van een bezwaarmogelijkheid. Tijdens de bezwaarperiode zou de vergunning geldig moeten blijven. Artikel 10 geeft de sekswerker de plicht om de wijziging van telefoonnummer te melden 'zo spoedig mogelijk'. Dit is een betrekkelijk begrip en dienst in een wettekst helder te duidelijk te zijn. Hier zou een termijn genoemd moeten worden, bijvoorbeeld 4 weken. Dit geldt ook voor Artikel 10 lid 4. Hier is het zeker van belang aangezien de sekswerker een boete kan krijgen als het telefoonnummer niet klopt met die van de vergunning. Artikel 10 noemt meerdere keren een burgemeester. Een vergunning mag alleen worden ingetrokken door de partij die hem uitdeelt (of door de rechterlijke macht). Een vergunning afgegeven in Groningen kan dus niet worden ingetrokken door de burgemeester in Utrecht. Dit zou in de wettekst duidelijk naar voren moeten komen.

Artikel 11: Net als vele andere partijen ben ik tegenstander van een landelijk register. De Nederlandse regering heeft een heel slecht trackrecord als het gaat om het beveiligen van gegevens en een nog slechter trackrecord als het gaat om het niet misbruiker van gegevens.

Artikel 12: Een register zou het minimaal mogelijk aantal gegevens moeten mogen bevatten. De vervaldatum is af te leiden van de ingangsdatum en is dus een onnodig gegeven om op te nemen. Voor de andere gegevens verwijs naar mijn commentaar over artikel 7. Bij een overtreding wordt in het register een vermelding opgenomen met BSN. Dat is niet handhaafbaar omdat niet elke overtreden een BSN zal hebben. Zeker niet als het gaat om sekswerkers die door handelaren uit het buitenland gehaald zijn. De artikelen 12 lid 2, 3 en 4 bouwen een database op met gegevens die bij een hulpverlener horen te liggen en zeker niet opvraagbaar moeten zijn door willekeurige nieuwsgierige ambtenaren. Het zou logischer zijn om eventuele overtredingen dan ook door te geven aan het sociale team in de betrokken gemeente en dit niet te registreren in een landelijk register. Hiermee blijft het landelijk register schoon van overbodige privacygevoelige gegevens.

Artikel 13: Een ingetrokken vergunning heeft niets meer te zoeken in een register en zou (na aflopen van de bezwaartermijn die ik al een paar keer eerder noemde) per direct moeten worden verwijderd. Deze verwijderplicht zou ook moeten gelden voor een vervallen vergunning.

Artikel 14: Het hele artikel 14 gaat over de algemene maatregel van bestuur. De regels bepalen de mate van veiligheid en privacy van het landelijk register. Zeker met alle aandacht voor dit register is het wenselijk om deze regels helder te hebben voordat men over deze wet gaat stemmen. In het extreme geval kan de minister, nadat dit wetsvoorstel is aangenomen in de maatregel van bestuur opnemen dat de hele inhoud wekelijks doorgespeeld wordt naar een commerciële partij. Dit is dermate belangrijk dat ik mezelf herhaal: eerst de maatregel van bestuur helder en dan pas dit wetsvoorstel beoordelen.

Artikel 15: Aangezien een ieder kan opvragen of een vergunningsnummer voorkomt in het register is het van belang om er zeker van te zijn dat dit nooit terug te leiden is naar een persoon. In de

algemene maatregel van bestuur zou dan ook expliciet moeten worden vermeldt hoe het vergunningsnummers is opgebouwd. Een random nummer tussen de 1 en 10 miljoen lijkt mij het meest voor de hand liggende. Expliciet zou Artikel 15 lid ook moeten vermelden hoe een ieder het kan nagaan en welke informatie het register dan prijs geeft. Bij voorkeur zou dit een hit/mis systeem moeten zijn. Lid 2 van artikel 15 geeft de burgemeester alle rechten om grote groepen ambtenaren toegang te geven tot het landelijk register. Gezien de hoeveelheid privacygevoelige gegevens in het register is het volgens mij wenselijk om hier een beperking in op te leggen zodat niet bv de handhavers van hondenpoep toegang tot het register mogen hebben.

Artikel 16: Er is geen enkele reden voor de minister of zijn ambtenaren om gegevens uit het register te verwerken of te analyseren. In de memorie van toelichting wordt ook geen enkele uitleg gegeven over waarom dit zou moeten. Als de minister het landelijk register wil gaan gebruiken in wat voor analyse dan ook, dan behoeft dit zeker een zeer uitgebreide motivatie.

Artikel 17: De eis dat een sekswerker het telefoonnummer vermeldt is onnodig belastend. Sommige sekswerkers zullen wellicht graag het eerste contact via chat of email willen doen. De keus van de manier van communicatie zou aan hun moeten zijn.

Artikel 18: Zoals al eerder genoemd zou een sekswerker naast de voorlichting over een zorgpost ook voorlichting moeten kunnen krijgen over welke belangenorganisaties opkomen voor de sekswerkers in de betrokken gemeente.

- Hoofdstuk 3

Veel van mijn commentaren op de artikelen in hoofdstuk 2 gelden ook voor de artikelen in hoofdstuk 3.

Artikel 20: Volgens lid 2 van artikel 20 is het aantal seksinrichtingen van invloed op o.a. de leefomgeving van de sekswerkers of hun klanten. In de memorie van toelichten wordt hier niet op ingegaan. Deze zin hoort dan ook niet in het wetsvoorstel thuis. Artikel 20 geeft gemeentes de absolute macht om een nullijn in de gemeente vast te houden. Sekswerk is een legaal beroep. De wet zou dan ook geen mogelijkheid moeten bieden aan gemeentes om sekswerk in hun gemeente niet toe te staan.

Artikel 21: De actie om een vergunning te verlengen wordt bij de exploitant neergelegd. Het zou veel vriendelijker zijn om een vergunning, zolang er geen issues zijn, automatisch te verlengen.

Artikel 22: Lid 1f geeft de plicht om elk telefoonnummer in de vergunning op te nemen. Dit ontnemt de exploitant de mogelijkheid ruimte te verhuren aan ZZP'ers met hun eigen vergunning, maar ook om ruimtes te verhuren aan andere organisaties. Artikel 22 lid 2 geeft een beheerder die in loondienst is de verplichting om zich te registreren bij de kamer van koophandel. De verplichting heeft geen toegevoegde waarde en zou moeten worden geschrapt.

Artikel 23: Net als bij sekswerkers zou ook hier de verplichting tot motivatie en mogelijkheid tot bezwaar moeten worden opgenomen bij een weigering van de vergunning of een verlenging van de beslistermijn. In tegenstelling tot de procedure bij sekswerkers is er geen apart artikel over de regels m.b.t. verlenging van een vergunning. Ook hier geldt natuurlijk dat er bij een weigering van verlenging een motivatie verplicht moet zijn als mede ook de mogelijkheid tot bezwaar. In het geval van een verlengingsaanvraag zou artikel 28 van de dienstenwet (artikel 28, eerst lid, laatste zinsnede) wel van toepassing moeten zijn.

Artikel 24: Heel artikel 24 lid 1 zou vervangen kunnen worden door een VOG. Artikel 24 lid 1e en f geeft de mogelijkheid om een vergunning te weigeren als de behandeld ambtenaar het vermoeden heeft dat de exploitant zich niet aan de regels zal gaan houden. Dit is geen weigeringsgrond, maar iets dat door handhaving moet worden opgepakt. Artikel 24 lid 2 stelt dat er nog 'andere eisen'

gesteld kunnen worden. Dit begrip te vaag en kan in principe leiden tot een verplichting om groenen ogen te hebben. Een wettekst moet helder zijn en geen vage zinsneden bevatten.

Artikel 25: Ook hier mist de verplichting tot motivatie van weigering en de mogelijkheid tot bezwaar.

Artikel 26: Lid 3 is overbodig. Het tweede is al een verplichting.

Artikel 27: Ook hier mist de verplichting tot motivatie van weigering en de mogelijkheid tot bezwaar.

Artikel 28 : Ook hier mist de verplichting tot motivatie van weigering en de mogelijkheid tot bezwaar.

Artikel 29: Wijzigingen moeten "zo spoedig mogelijk" worden gemeld. Deze term is betrekkelijk en hoort daarom niet in een wettekst thuis. Beter is om hier een vaste termijn voor te noemen. Bijvoorbeeld 4 weken.

Artikel 30: Er wordt hier verwezen naar de algemene maatregel van bestuur die er nog niet is. Aangezien hierin de regels m.b.t. het register staan is het zeer wenselijk dat de regels daarover helder zijn voordat deze conceptwet ter stemming wordt gebracht. Artikel 30 lid 6 geeft een ieder de mogelijkheid om te checken of een seksbedrijf een vergunning heeft. Deze verplichting geldt voor geen enkel andere bedrijfstak. De manier hoe dat kan worden gecontroleerd en welke informatie 'een ieder' uit het register terug krijgt zou wettelijk vast moeten staan.

Artikel 31: Er wordt hier gesproken over "het telefoonnummer" terwijl artikel 22 eerst lid onder f de mogelijkheid c.q. verplichting is om alle telefoonnummers te noemen. Er is dus onduidelijkheid over welk nummer of nummers in een advertentie genoemd moeten worden. onduidelijkheid hoor niet in een wet thuis.

Artikel 32: Lid twee van artikel 32 noemt weer een "spoedig mogelijk". De is voor interpretatie vatbaar en zou moeten worden vervangen door een vaste termijn van bijvoorbeeld 4 weken.

Artikel 33: Dat een exploitant een personeelsdossier opbouwt lijkt me logisch. De wet zou alleen iets mogen zeggen over dat de exploitant deze dossiers veilig opslaat. Over hoe de exploitant deze verzamelt en verwerkt staat nu niets in de wet. Artikel 33 lid 3 geeft de mogelijkheid om tijdens de wedstrijd de regels aan te passen. In het extreme geval zou de minister kunnen gaan eisen dat alle dossiers in het Pools opgeslagen moeten worden. Dit soort gaten horen niet in de wet thuis.

Artikel 34: Sekswerk is een legaal beroep. En zoals ook al gezegd bij artikel 20 mag een gemeente de vesting van een seksbedrijf niet weigeren. Dat mag ook niet bij een bakker of schoenmaker en zou dus ook niet moeten gelden voor bedrijven in de seksindustrie.

Artikel 35: Dat een exploitant een bedrijfsplan maakt lijkt me logisch. Wat niet logisch is, is om dit met wettelijke regels te omlijsten. Die zijn er bij bouwbedrijven of ziekenhuis ook niet.

Artikel 37. Lid 1 van artikel 37 geeft de exploitant van een escortbedrijf de verplichting om aanwezig te zijn in de uren dat er bedrijfsactiviteiten zijn. Voor een escort bedrijf is dit niet logisch en kan het beter vervangen worden dat een exploitant of beheerder bereikbaar moet zijn. In lid van artikel 37 wordt genoemd dat de actuele gegevens van de sekswerkers in de administratie aanwezig moeten zijn zonder te specificeren wat voor gegevens dat dan zijn.

Artikel 39: Artikel 39 geeft toezichthouders onbeperkt toegang tot een pand waar een sekswerkinrichting gevestigd is. Ook buiten sluitingstijden. Het is dan ook logisch om op te nemen dat binnentreden alleen mag in aanwezigheid van de exploitant of beheerder.

Artikel 40: Een hechtenis van 12 maanden voor een overtreding is zwaar overdreven. Dat soort straffen horen bij een misdrijf. In dit artikel zou de klant niet zonder strafbaar gesteld moeten worden. Alleen als een klant logischerwijs had kunnen weten dat ie een overtreding begaat zou die strafbaar moeten zijn.

Artikel 41: Hier wordt een willekeurige burgemeester de macht gegeven om elke sekswerker op basis van lidmaten uit artikel 2 en 10 een bestuurlijke boete op te leggen. Dit mag natuurlijk alleen door de burgemeester in de gemeente waar de overtreding is geconstateerd. Lid van artikel 41 geeft de mogelijkheid om een bestuurlijke boete van 20.000 euro op te leggen als de sekswerker (of sekswerkinrichting) niet "zo spoedig mogelijk" hun gewijzigde telefoonnummer heeft doorgegeven. Een boete moet in overeenstemming zijn met de overtreding en dat gaat in dit geval mank. Zeker omdat de term "zo spoedig mogelijk" voor verschillende interpretaties vatbaar is.